

Τι μας έμαθε ο Νίμιτς

Ο Μάθιου Νίμιτς, ειδικός απεσταλμένος του ΟΗΕ για το ζήτημα της ονομασίας των Σκοπίων, με αφορμή την επανέναρξη των συνομιλιών, έκανε την ακόλουθη δήλωση: «...πρέπει να είμαστε ρεαλιστές, αυτή τη στιγμή το όνομα της χώρας στον ΟΗΕ είναι **Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας**. Μπορούμε να βρούμε μια λύση, ο όρος "Μακεδονία" περιλαμβάνεται στην ονομασία και αναγνωρίζεται από την Ελλάδα. Επίσης, πάνω από 100 χώρες αναγνωρίζουν αυτή τη χώρα ως "Republika Makedonija" και άρα ο όρος "Μακεδονία" συνδέεται με τη χώρα αυτή». Η δήλωση αυτή συνοψίζει δυστυχώς όλη την ουσία της προβληματικής ελληνικής στάσης τα τελευταία 25 χρόνια. Αυτή η στάση είναι αναγκαίο και μπορεί να αλλάξει τώρα.

Τα αποτελέσματα μιας κακής συμφωνίας και της πολιτικής του «εφικτού»

Η Ελλάδα αποδέχτηκε με την Ενδιάμεση Συμφωνία του 1995 την προσωρινή ονομασία του γειτονικού κράτους ως ΠΓΔΜ, που περιλαμβάνει τον όρο Μακεδονία. Έτσι το γειτονικό κράτος έγινε δεκτό στον ΟΗΕ και η Ελλάδα συναίνεσε στην ένταξή του στη διεθνή κοινότητα, Θεωρητικό αντάλλαγμα ήταν η αποκήρυξη του αλυτρωτισμού από μέρους των Σκοπίων εναντίον της Ελλάδας. Ταυτόχρονα, θα δινόταν χρόνος για συνομιλίες με στόχο την οριστική κατάληξη σε μόνιμη λύση.

Όμως η συμφωνία αυτή ήταν στην πράξη ετεροβαρής και προμήνυε αυτό που ακολούθησε τα χρόνια που μεσολάβησαν μέχρι σήμερα. Τα Σκόπια ποτέ δεν αποκήρυξαν τον αλυτρωτισμό τους και την επιθετικότητά τους εις βάρος της Ελλάδας, διότι ποτέ δεν είχαν πρόθεση για κάτι τέτοιο. Και ποτέ δε διαπραγματεύτηκαν όλα αυτά τα χρόνια, όπως έχουν μαρτυρήσει Έλληνες διαπραγματευτές στον ΟΗΕ (Ζαχαράκης). Έγιναν μέλος της διεθνούς κοινότητας και προώθησαν στις διμερείς τους σχέσεις το όνομα «Δημοκρατία της Μακεδονίας».

Έτσι, με παρελκυστική τακτική στις διαπραγματεύσεις, κέρδιζαν συνεχώς χρόνο, έκαναν πολύπλευρη διεθνή προπαγάνδα ιστορικής παραχάραξης και έθεταν την Ελλάδα μπροστά σε συνεχώς δυσμενέστερα τετελεσμένα διμερών αναγνωρίσεων. Σε αυτό τους διευκόλυνε και η προσωρινή ονομασία που περιελάμβανε τον όρο Μακεδονία. Ταυτόχρονα, η προσωρινή ονομασία έθετε και τα όρια, όπως τώρα ομολογεί ο Νίμιτς, της όποιας μελλοντικής διαπραγματεύσεως: «ο όρος **Μακεδονία περιλαμβάνεται στην ονομασία και αναγνωρίζεται από την Ελλάδα**».

Η ελληνική εξωτερική πολιτική ακολούθησε καταφανώς δυσμενή για τα εθνικά συμφέροντα στάση συνολικά όλα αυτά τα χρόνια. Μικρές αναλαμπές το βέτο στο Βουκουρέστι και η άρση αναγνωρίσεων με το συνταγματικό της όνομα και η επαναφορά σε FYROM από κάποιες χώρες (π.χ. Μεξικό). Συνοπτικά, η πολιτική που ακολούθησαν

οι κυβερνήσεις της Ελλάδας τα τελευταία 27 χρόνια είχε ως αποτέλεσμα **να χαρίσουν χρόνο στην άλλη πλευρά και να δυσχεράνουν τη διαπραγματευτική θέση της Ελλάδας**. Και όλο αυτό, γιατί «**δεν μπορούσαμε να κάνουμε αλλιώς. Γιατί ο διεθνής παράγοντας δε μας υποστήριξε και γιατί κάναμε ήταν ό,τι ήταν εφικτό**». Όμως αυτή η πολιτική «του εφικτού» μας έφερε εδώ. Και μας θυμίζει ότι τα προβλήματα δε λύνονται με μετάθεσή τους υπό δυσμενέστερες συνθήκες στο μέλλον. Ούτε υποβαθμίζοντας το πολιτικό, διπλωματικό, οικονομικό, γεωστρατηγικό κεφάλαιο της χώρας και βρίσκοντας βολικό καταφύγιο στη μοιρολατρία. Και κυρίως μας υπενθυμίζει ότι η **εξωτερική πολιτική οφείλει πρώτα από όλα να έχει εθνικές προτεραιότητες, ειδάλλως αποτυγχάνει**. Και τέλος, ότι αν μια συμφωνία είναι κακή, παράγει αποτελέσματα πολλαπλώς αρνητικά στο μέλλον.

Αλλαγή στάσης τώρα

Τώρα είναι ώρα ριζικής αλλαγής στάσης. Που θα εκμεταλλεύεται τη συγκυρία της μεγάλης ανάγκης των Σκοπίων να ενταχθούν σε NATO – ΕΕ. Θα λαμβάνει υπόψη την καταφανή καταστρατήγηση της Ενδιάμεσης Συμφωνίας από τα Σκόπια. Θα αξιοποιεί όλα τα διεθνή φόρα εκπαίδευσης, πολιτισμού και διπλωματίας για την προώθηση των ελληνικών δικαίων και της ιστορικής αλήθειας. Θα αξιοποιεί όλο το γεωστρατηγικό και οικονομικό πλεονέκτημα της Ελλάδας έναντι της ΠΓΔΜ και στους διεθνείς οργανισμούς, αλλά και στις διμερείς σχέσεις. Θα θυμάται πάντα ότι όσες χώρες κι αν αναγνωρίσουν με το συνταγματικό τους όνομα τα Σκόπια, η υπογραφή της Ελλάδας είναι αυτή που μετράει και για αυτό το πρόβλημα υπάρχει ακόμα για τα Σκόπια. Οι 100 και πλέον χώρες που αναγνώρισαν τα Σκόπια με το συνταγματικό τους όνομα **το έκαναν γιατί δεν είχαν καμμία όχληση και κανένα ουσιαστικό διάβημα από την Ελλάδα. Αυτή η πραγματικότητα είναι πλήρως αντιστρεπτή, αν η Ελλάδα μεταβάλει στάση και προασπίσει τα εθνικά συμφέροντα.**

Ο Νίμιτς «μας» καλεί γενικώς να είμαστε ρεαλιστές. Δεν «μας» κατονομάζει, αλλά στην πράξη καλεί την Ελλάδα και τους Έλληνες να είναι «ρεαλιστές» απέναντι σε ό,τι η πολιτική τάξη της Ελλάδας αποδέχτηκε τα τελευταία 27 χρόνια. Είναι μια δήλωση με συγκεκριμένο κυνισμό, μια υπόμνηση των τετελεσμένων. Η ελληνική πολιτική ελίτ με τις συνεχείς υποχωρήσεις της έχει δώσει το δικαίωμα με τη στάση της να γίνονται τέτοιες δηλώσεις από ξένους αξιωματούχους. Η ίδια, όντας πλήρως υπάκουη στους ξένους προστάτες της, είναι, το λιγότερο, ανίκανη να προασπίσει τα εθνικά μας συμφέροντα. Μόνο η πάνδημη αντίδραση του Ελληνικού Λαού, που είναι συντριπτικά αντίθετος με τις εθνικές μειοδοσίες, μπορεί να αποτρέψει τα χειρότερα.